

moravské, která nad to podle §§ 3 a 4 stanov poskytuje pojišťovně jednak roční příspěvky, jednak zakládací fond, podle § 13 event. uhražuje schodek, a která také podle § 12 stanov participuje za jistých předpokladů na přebytcích ročního hospodaření.

Je-li tomu tak, pak sluší Zem. živ. pojišťovnu zařaditi mezi ústavy zemí spravované, a na zaměstnance této pojišťovny se v důsledku toho vztahují ustanovení §§ 17 a 20 zák. č. 286/24. Neří tedy nezákonným názor žal. úřadu, že i st-lku, která nesporně jest ve službách jmenované pojišťovny, stíhají důsledky uvedených zákonných předpisů. — — —

### č. 8280.

**Zaměstnanci veřejní. — Samospráva obecní (Slovensko): O podmínkách a rozsahu zápočtu válečných roků zaměstnancům města Bardiava.**

(Nález ze dne 6. prosince 1929 č. 21.668.)

Věc: Město B. proti župnímu úřadu v Košicích o zaopatřovací požitky Margity B.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Správní výbor města Bardiava určil usnesením z 23. února 1923 Margitě B. jako vdově po měst. úředníku, který se ve světové válce stal nezvěstným a byl podle zák. č. 252/21 prohlášen za mrtva, při čemž jako den smrti určen 3. listopad 1916, k tíži pensijního fondu odbytné ve výši 2540 Kč a vyslovil, že plat jí vyplácený od smrti jejího manžela do konce roku 1920 se jí odpouští. Přiznání pouhého odbytného odůvodněno tím, že manžel Margity B. měl v den své smrti do pense započítatelnou služ. dobu 3 roky 4 měsíce 2 dny, se započítáním vál. let ve smyslu zák. č. 457/19; 1 rok 3 měsíce, celkem 4 roky 7 měsíců 2 dny, pročež jmenovaná jako bezdětná vdova má ve smyslu § 50 měst. pens. stanov nárok jen na vdovské odbytné, a to podle § 43 stanov ve výši jednorozčného, manželem posledně požívaného platu a bytného.

Župní úřad v Košicích zrušil nař. rozhodnutím k odvolání Margity B. toto usnesení měst. správ. výboru jako nezákonné. V důvodech uvedeno, že při rozhodování o pens. nároku Margity B. jest třeba zjistiti, zda služ. doba jejího zemřelého manžela, započítatelná ve smyslu § 33 měst. pens. statutu, činí 5tiletou minimální dobu, která je předpokladem nabytí pens. nároků. Od 1. července 1913 do 2. listopadu 1916 byla služ. doba správně vypočítána na 3 roky 4 měsíce 2 dny; k této době ve smyslu § 22 pens. statutu třeba započítati vál. roky, pro jichž započítatelnost do pense jsou po rozumu cit. ustanovení směrodatny předpisy, upravující toto započtení při stanovení zaopatřovacích požitků voj. osob. V důsledku toto nutno dobu ztrávenou ve válce v činné službě vojenské od 1. srpna 1914 do 2. listopadu 1916 započítati na základě § 10 zák. čl. LI/1875, a to podle analogie zák. č. 76/22 plnými třemi roky. Na základě takto vypočítané a do pense započítané služ. doby, která činí

6 roků 4 měsíce 2 dny, měl by zemřelý manžel Margity B. nárok na pens. požitky, z čehož plyne, že ve smyslu § 45 pens. statutu uplatněné nároky na zaopatř. požitky, předpokládajíc, že další podmínky budou splněny, nelze zamítnouti. Usnesení měst. výboru nemá tudíž legálního podkladu a bylo je zrušiti.

O stížnosti podané do tohoto rozhodnutí městem B. uvážil nss toto:

Stížnost namítá, že přípočet plných 3 let válečných není po právu. Stížnost není důvodná.

Žal. úřad opřel své rozhodnutí o předpisy pens. statutu města B., schváleného usnesením municipálního výboru župy Šaryšské z 18. dubna 1918 č. 8923/182, proti čemuž nemá stížnost námitky. Tento pensijní statut ustanovuje v § 33 odst. 1, že zaměstnanci uvedení v bodu 9 a) — a k nim patřil také manžel Margity B. — mají nárok na doživotní pensi tehdy, mají-li aspoň 5 let započítatelné služ. doby. Při tom se odkazuje na § 21 přísl. zákona, t. j. vzhledem na souvislost s předchozími §§ na § 21 zák. čl. LXV:1912.

V § 21 tohoto zák. článku se předpisuje, že při stanovení zaopatření zaměstnanců, kteří se zúčastnili vál. tažení, jest připočítati vál. rok podle předpisů, upravujících zaopatření osob vojenských. Tyto předpisy jsou obsaženy v zák. čl. LI:1875. Ustanovení § 2 tohoto zák. článku, uvádějíc, která doba je započítatelná do doby 10 let, zakládající nárok na pensi, praví výslovně, že se do této doby započítává také služ. doba podle §§ 10, 12 a 13 započítatelná výměrou vyšší, jinými slovy, že podle těchto předpisů stanovené připočítávání pro výměru pense má místo také pro stanovení doby potřebné pro nabytí nároku na pensi. Podle § 10 cit. zák. čl. sluší za každé vál. tažení resp. za vál. tažení v témže slunečním roce konaná připočítati jeden vál. rok.

Zákonný čl. XIII:1915 v § 6 odkázal úpravu zápočtu vál. let ve smyslu § 10 zák. čl. LI/1875 pro účastníky tehdejší války cestě nařizovací. V důsledku toho bylo pak nařízením býv. uher. min. č. 4401/ME z r. 1915 stanoveno, že při vyměření pense jest za každý rok kalendářní připočísti jeden rok válečný těm, kdo v každém z těchto kalendářních roků nejméně 3 měsíce byli v akt. službě.

Jest nesporné, že Josef B. byl za války v činné službě voj. od 1. srpna 1914 do 2. listopadu 1916, tedy ve třech kalendářních rocích vždy nejméně 3 měsíce. Taktéž jsou žal. úřad i stěžující si město shodny v tom, že až do dne předpokládané smrti služební doba Josefa B. činila celkem 3 roky 4 měs. 2 dny. Jestliže tedy žal. úřad vyslovil, že manželu Margity B. mají se za vál. roky 1914/1916 pro nabytí nároku na pens. zaopatření započísti 3 léta a že v důsledku toho celková pro nabytí řečeného nároku započítatelná doba přesahuje 5tiletou služ. dobu k nabytí nároku na pensi potřebnou, jest jeho výrok v souhlase se zákonem.

#### Č. 8281.

**Vyvlastnění. — Stavební ruch: \* Ustanovení § 5 odst. 3 zák. č. 43/28, podle kterého prekluse stihá námitky, které nebyly uči-**